

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 30 januari 2015

56/2015

Social- och hälsovårdsministeriets förordning om specialistläkarutbildning och specialisttandläkarutbildning samt om särskild allmän- läkarutbildning

Utfärdad i Helsingfors den 29 januari 2015

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 4 § 3 mom. och 4 a § 3 mom. i lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (559/1994):

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs det om specialistläkarutbildning och specialisttandläkarutbildning som kan avläggas vid sådana universitet som avses i lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (559/1994) och som anordnar högre högskoleexamina i medicin eller odontologi samt om särskild allmänläkarutbildning, som är yrkesinriktade påbyggnadsutbildningar vid universiteten.

Specialistläkarutbildning och specialisttandläkarutbildning kan i Finland ges av Helsingfors universitet, Tammerfors universitet, Uleåborgs universitet, Åbo universitet och Östra Finlands universitet.

vetenskapliga kunskapen och inhämtandet av information inom den egna specialiteten samt ge färdigheter för specialistläkares eller specialisttandläkares uppgifter inom den, för upprätthållandet av yrkesskickligheten och utvecklandet av den egna specialiteten samt för verksamhet som specialistläkare eller specialisttandläkare inom social- och hälsovårdens servicesystem. Utbildningen ska ge specialistläkaren eller specialisttandläkaren färdigheter att behärska krävande diagnostiska metoder samt att planera och genomföra krävande prevention och vård inom specialiteten på individ- och befolkningsnivå. Ett mål för utbildningen är dessutom att läkaren eller tandläkaren fördjupar sig i ledningen, förvaltningen och planeringen av hälso- och sjukvården samt det yrkesövergripande samarbetet inom hälso- och sjukvården.

2 §

Målen för specialistläkarutbildningen och specialisttandläkarutbildningen

Ett mål för specialistläkarutbildningen och specialisttandläkarutbildningen är att göra läkaren eller tandläkaren förtrogen med den

3 §

Samarbetsorgan

Riksomfattande samordningsorgan i frågor som gäller specialistläkarutbildningen och specialisttandläkarutbildningen samt den särskilda allmänläkarutbildningen är den delega-

tion som avses i 41 § i lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården, eller en sektion vid den.

I anslutning till varje universitet som ger specialistläkarutbildning eller specialisttandläkarutbildning finns dessutom för det regionala samarbetet en regional delegation för specialistläkarutbildningen och specialisttandläkarutbildningen samt den särskilda allmänläkarutbildningen. I delegationen ska det åtminstone finnas medlemmar som utses av universitetet, sammommunerna för specialupptagningsområdets sjukvårdsdistrikt samt verksamhetsenheterna inom primärvården och mun- och tandvården samt representanter för dem som deltar i specialiseringsutbildning.

4 §

Ordnanande av specialistläkarutbildning

Specialistläkarutbildningen ordnas i form av utbildningsprogram, vilka som handledda studier på heltid tar antingen fem eller sex år i anspråk.

De utbildningsprogram som tar fem år i anspråk är

- 1) foniatri,
- 2) fysiatri,
- 3) geriatri,
- 4) klinisk kemi,
- 5) klinisk mikrobiologi,
- 6) klinisk neurofysiologi,
- 7) öron-, näs- och halssjukdomar,
- 8) idrottsmedicin,
- 9) rättsmedicin,
- 10) patologi,
- 11) medicinsk genetik,
- 12) ögonsjukdomar,
- 13) cancersjukdomar,
- 14) hälso- och sjukvård.

De utbildningsprogram som tar sex år i anspråk är

- 1) akutmedicin,
- 2) anesthesiologi och intensivvård,
- 3) endokrinologi,
- 4) gastroenterologi,
- 5) gastroenterologisk kirurgi,
- 6) hudsjukdomar och allergologi,
- 7) infektionssjukdomar,
- 8) kardiologi,

- 9) lungsjukdomar och allergologi,
- 10) klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling,
- 11) klinisk fysiologi och nukleärmedicin,
- 12) klinisk hematologi,
- 13) handkirurgi,
- 14) barnkirurgi,
- 15) barnneurologi,
- 16) barnpsykiatri,
- 17) barnsjukdomar,
- 18) kvinnosjukdomar och förlossningar,
- 19) nefrologi,
- 20) neurokirurgi,
- 21) neurologi,
- 22) ungdomspsykiatri,
- 23) rättspsykiatri,
- 24) ortopedi och traumatologi,
- 25) plastikkirurgi,
- 26) psykiatri,
- 27) radiologi,
- 28) reumatologi,
- 29) inre medicin,
- 30) oral och maxillofacial kirurgi,
- 31) hjärt- och thoraxkirurgi,
- 32) företagshälsovård,
- 33) urologi,
- 34) vaskulärkirurgi,
- 35) allmän kirurgi,
- 36) allmän medicin.

De gemensamma delarna av specialistläkarutbildningen kan utformas till ett gemensamt utbildningsavsnitt när det är motiverat på grund av det gemensamma stoffets omfattning och de färdigheter som behövs i uppgifterna som specialistläkare.

5 §

Ordnanande av specialisttandläkarutbildning

Specialisttandläkarutbildningen ordnas i form av utbildningsprogram, vilka som handledda studier på heltid tar minst tre år i anspråk.

De utbildningsprogram som tar tre år i anspråk är

- 1) odontologisk diagnostik,
- 2) tandreglering,
- 3) klinisk tandvård,
- 4) hälso- och sjukvård.

Utbildningsprogrammet för oral och maxillofacial kirurgi tar sex år i anspråk.

6 §

Genomförande av specialistläkarutbildning

För att genomgå specialistläkarutbildningen ska läkaren

1) med godkänt resultat genomföra den femåriga praktiska utbildningen inom ett utbildningsprogram enligt 4 § 2 mom. eller den sexåriga praktiska utbildningen inom ett utbildningsprogram enligt 4 § 3 mom. under en utbildares ledning i en tjänst, befattning eller uppgift som universitetet godkänt för utbildningen inom specialiteten, samt under denna tid, på ett sätt som universitetet godkänner, delta i regelbunden utbildning på arbetsplatsen,

2) slutföra en av universitetet godkänd teoretisk utbildning,

3) delta i utvecklandet och utvärderingen av den egna inläringen och av utbildningen,

4) genomgå ett riksomfattande förhör i specialiteten i fråga som universitetet ordnar i samarbete.

Minst hälften av den utbildningstid som avses i 1 mom. 1 punkten ska fullgöras utanför universitetssjukhuset och av denna tid minst nio månader på en hälsovårdscentral.

Bestämmelserna i 2 mom. gäller, med undantag för den utbildningstid som ska fullgöras på en hälsovårdscentral, inte följande utbildningsprogram:

- 1) foniatri,
- 2) klinisk fysiologi och nukleärmedicin,
- 3) klinisk kemi,
- 4) klinisk mikrobiologi,
- 5) klinisk neurofysiologi,
- 6) neurokirurgi,
- 7) rättsmedicin,
- 8) medicinsk genetik,
- 9) oral och maxillofacial kirurgi,
- 10) cancersjukdomar.

Universitetet kan för en enskild specialitet bevilja dispens från kravet enligt 2 mom. på utbildningstid som ska fullgöras utanför universitetssjukhuset, om centralsjukhusen eller andra sjukhus inte kan anvisa en utbildningsplats inom skälig tid. Innan dispens beviljas ska universitetet begära utlåtande i saken av den regionala delegation för specialistläkarutbildningen och specialisttandläkarutbildningen som avses i 3 §. Dispens kan beviljas för högst tre år.

Universitetet utfärdar ett intyg över fullgjord specialistläkarutbildning.

7 §

Genomförande av specialisttandläkarutbildning

För att genomgå specialisttandläkarutbildningen ska tandläkaren

1) med godkänt resultat genomföra den treåriga praktiska utbildningen inom ett utbildningsprogram enligt 5 § 2 mom. eller den sexåriga praktiska utbildningen inom ett utbildningsprogram enligt 5 § 3 mom. under en utbildares ledning i en tjänst, befattning eller uppgift som universitetet godkänt för utbildningen inom specialiteten, samt under denna tid, på ett sätt som universitetet godkänner, delta i regelbunden utbildning på arbetsplatsen,

2) slutföra en av universitetet godkänd teoretisk utbildning,

3) delta i utvecklandet och utvärderingen av den egna inläringen och av utbildningen,

4) genomgå ett riksomfattande förhör i specialiteten i fråga som universitetet ordnar i samarbete,

5) arbeta som tandläkare med kliniska uppgifter i huvudsyssla i minst två år innan tandläkaren påbörjar specialisttandläkarutbildningen.

Minst hälften av den utbildningstid som avses i 1 mom. 1 punkten ska fullgöras utanför universitetssjukhuset och av denna tid minst nio månader på en hälsovårdscentral.

Bestämmelserna i 2 mom. gäller, med undantag för den utbildningstid som ska fullgöras på en hälsovårdscentral, inte utbildningsprogrammet för odontologisk diagnostik och oral och maxillofacial kirurgi.

Universitetet kan för en enskild specialitet bevilja dispens från kravet enligt 2 mom. på utbildningstid som ska fullgöras utanför universitetssjukhuset, om centralsjukhusen eller andra sjukhus inte kan anvisa en utbildningsplats inom skälig tid. Innan dispens beviljas ska universitetet begära utlåtande i saken av den regionala delegation för specialistläkarutbildningen och specialisttandläkarutbildningen som avses i 3 §. Dispens kan beviljas för högst tre år.

Universitetet utfärdar ett intyg över fullgjord specialisttandläkarutbildning.

8 §

Särskild allmänläkarutbildning

Till den särskilda allmänläkarutbildningen kan den antas som har avlagt medicine licentiatexamen i Finland eller genomgått en sådan motsvarande utbildning utomlands som hör till fordringarna för utövande av läkaryrket.

Syftet med den särskilda allmänläkarutbildningen är att göra läkaren förtrogen med uppgifterna för läkare inom primärvården, hälso- och sjukvårdens förvaltning och socialskyddssystemet samt med samarbetet med anställda inom hälso- och sjukvården och socialvården. För att genomgå utbildningen ska läkaren

1) tjänstgöra i läkaruppgifter i anställningsförhållande till en kommun eller samkommun i minst nio månader vid en hälsovårdscentral som godkänts av ett universitet som anordnar examina inom det medicinska området (utbildningsenhet),

2) tjänstgöra i läkaruppgifter i minst sex månader vid ett sjukhus som godkänts av utbildningsenheten,

3) delta regelbundet i utbildning på arbetsplatsen vid en verksamhetsenhet som avses i 1 och 2 punkten, samt

4) genomgå minst 16 timmars utbildning i kursform, som godkänts eller ordnas av utbildningsenheten och som gör läkaren förtrogen med hälsovårdsförvaltningen och socialskyddssystemet.

Den särskilda allmänläkarutbildningen varar tre år om den fullgörs på heltid. En del av utbildningen kan fullgöras på deltid förutsatt att den totala utbildningstiden inte förkortas, att målen för utbildningen nås och att tjänstgöringen på deltid per vecka är minst 50 procent av tjänstgöring på heltid.

Av den särskilda allmänläkarutbildningen får högst sex månaders tjänstgöring fullgöras vid en annan på allmänläkaruppgifter inriktad inrättning eller enhet för hälso- och sjukvård som avses i 4 § 1 mom. i lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården och som godkänts av utbildningsenheten än

en verksamhetsenhet som avses i 2 mom. 1 eller 2 punkten. Som utbildning kan dessutom godkännas högst ett år av den praktiska undervisning som ingår i utbildningen för medicine licentiatexamen, när den praktiska undervisningen har erhållits vid ett sjukhus eller en hälsovårdscentral som godkänts av utbildningsenheten.

Utbildningsenheten utfärdar ett intyg över fullgjord särskild allmänläkarutbildning.

9 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2015.

Den som när denna förordning träder i kraft avlägger en specialistläkarexamen eller en specialisttandläkarexamen enligt statsrådets förordning 420/2012 överförs till utbildningsprogrammen enligt denna förordning. Den som när denna förordning träder i kraft deltar i en särskild allmänläkarutbildning enligt statsrådets förordning 377/2011 överförs till den särskilda allmänläkarutbildningen enligt denna förordning.

På den som vid ikraftträdandet av denna förordning studerar inom specialistläkarutbildningen får dock, om han eller hon så önskar, till utgången av 2022 tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. På den som vid ikraftträdandet av denna förordning studerar inom specialisttandläkarutbildningen får dock, om han eller hon så önskar, till utgången av 2020 tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Universitetet utfärdar dock inte ett examensbevis över genomgången utbildning, utan ett sådant intyg som avses i 6 § 5 mom. eller 7 § 5 mom. i denna förordning.

Det krav i 8 § 2 mom. 1 punkten som gäller anställningsförhållande till en kommun eller en samkommun tillämpas inte på de läkare som före den 1 september 2010 har fått studierätt för sådan tilläggsutbildning inom primärvården som avses i förordningen om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården (1435/1993).

Universitetet beslutar om arrangemangen kring övergången till utbildning enligt denna förordning.

Helsingfors den 29 januari 2015

Omsorgsminister *Susanna Huovinen*

Regeringssekreterare Eila Mustonen